

100

Амністыя

«ХАЛОДНАЕ ЛЕТА ПЯЦЬДЗЕСЯТ ПРАЦЯГА» НЕ ПАЎТОРЫЦЦА

Прайшоў усяго паўтара года пасля апошняй амністыі беларускіх зняволеных, які напэўна неабходна зноў «дарэаваць граш» некаторым асуджаным. Парламент краіны ўжо прыняў у першым чытанні законпраект аб амністыі. І зусім верагодна, што ў бліжэйшы час на Беларусі будзе аб'яўлена чарговая амністыя. А гэта значыць, што ў тэрмін і наступных зняволеных будзе аб'яўлена чарговая амністыя. А гэта значыць, што ў тэрмін і наступных зняволеных будзе аб'яўлена чарговая амністыя.

Аб прычынах маючай адбыцця амністыі і яе магчымых выніках карэспандэнт «Звязды» гутарыць з начальнікам аддзела па нагляду за выкананнем законаў пры ажыццяўленні крмінальных пакаранняў пракурораў Беларусі Ігарам Зыранавым.

Ігар Аляксандравіч, у былым СССР, ды і ў сучаснай Беларусі, амністыя была свабодна аб'яўлялася палітычным фактарам і звычайна прымяралася да нейкіх знаменальных гістарычных падзей. На гэты раз жай слаўнай даты павінна з нецярпеннем чакаць беларускі «эзік»?

— Шчыра кажучы, традыцыя не павінна была пераважаць і сёння. Мы распрацавалі гэты законпраект ужо даўно, і яго павінна былі прыняць яшчэ летам, калі б да гэта невялікай. Але тады парламент быў у іншым інтэрвале і не ўнёс гэтага дакумента ў парадак дня, і даўно жай чаканне вясенняй сесіі. Зараз законпраект не прымяраўся ні да якіх «чырвоных» дат календаря і называецца проста — «Аб амністыі некаторых катэгорыяў асоб, якія ўчынілі злачынствы».

Зразіць, нават калі б чарговая амністыя была аб'яўлена да якога-небудзь вялікага юбілея, асноўная яе прычына зусім не святкованне. Наадварот, зараз у месцах пазбаўлення волі склалася вельмі

цяжкае становішча.

Мяркуючы самі. Сёння за кратамі ў нашай краіне знаходзіцца каля 57 тысяч чалавек. Бываюць ўмовы ў гэтых месцах дэнацы. Практычна ўсе калоніі перапоўнены ў сярэднім удае, следчы і з'яўляюцца ў сістэме праваахоўных і судовых органаў, а таксама недасканаласць крмінальнага заканадаўства. Бо часам людзей пазбаўляюць волі за незначныя злачынствы, за якія дастаткова было б прымяніць і штрафныя санкцыі.

— Інакш кажучы, у нас па-ранейшаму садзіць людзей за кратаў не татка мех уладальніц бульб? — На жаль, падобныя выпадкі здараюцца. Вось некаторыя з іх «свежых» прыкладаў.

26 жніўня гэтага года згодна з пастановай старшага следчага Шаркоўшчынскага РАУС з санкцыі пракурора раёна за крадзяж бычка вагой 23 кілаграмы і 35 літраў малака быў узяты пад варту жывёлавод калгаса Ільча.

Адзін жыхар Оршы трапіў у варту за кратаў толькі за тое, што ўкраў у суседкі 4 курцы.

Увогуле ў месцах пазбаўлення волі на сённяшні дзень знаходзіцца каля 4 тысяч чалавек, асуджаных за злачынствы, якія не адносяцца да катэгорыі цяжкіх. Большасць гэтых зняволеных маглі б абысціся штрафамі. Ад гэтага выйграў бы і дзяржава, якой не трэба было б несіць выдаткі

на ўтрыманне такіх «эзік», і пацярпеўшыя, якім з'яўляюцца, знаходзячыся на волі, меў бы магчымасць кампенсаваць урон.

Апроч таго, трэба ўлічваць, што многія з гэтых «добраў» зладзеў з'яўляюцца адзінымі карміцельніцтвам сваёй сям'і, і садзіць іх за кратаў, супрацьдзейнічаючы іх пачынаючы і судзіць прымушаюць пакутаваць іх і сям'я.

Таму парламентарыям апроч закона аб амністыі варта як мага хутчэй прыняць новы Крмінальны кодэкс, які б адпавядаў рэаліям сённяшніх дзён.

— Акрамя названай ужо вамі катэгорыі асуджаных, якія зняволеныя яшчэ могуць разлічвацца на гэтую амністыю?

— Усяго на нашых падліках пад такую адбыцця амністыю падпадае каля 8 тысяч асоб, якія знаходзяцца ў калоніях і следчых ізалятарх. У прызначэнні, на амністыю могуць разлічвацца: ветэраны вайны і працы, воіны-інтэрнацыяналісты, жанчыны, якія маюць неўвядзенні дзяцей і цяжарныя, інваліды першай і другой груп, асобы пенсійнага ўзросту, удзельнікі ліквідацыі аварыі на Чарнобыльскай АЭС, а таксама асобы, якія пацярпелі ад гэтай катастрофы, неўвядзенні. Згодна з заканапраектам, прадагледжваецца амністыя і для асоб, якія ўчынілі злачынствы (не цяжкіх) на неасцярожнасці і ўжо адбылі не менш як адну трэць тэрміну пакарання. Аналагічныя ўмовы амнісцыравання і для ваеннаслужачых, якія адбываюць пакаранне ў дысцыплінарных батальёнах.

— З вашымі аргументамі і фактамі на карысць амністыі цяжка не пагадзіцца. І ўсё ж пры цяперашняй палітычнай эканамічнай сітуацыі ў краіне на рынку працы «выпалоўвацца» якіх калектываў рабочых нізкай кваліфікацыі. Хто дасць гарантыі, што гэтыя людзі хопіць цярпець пачаць на волі заканапаліцэўствам? Ці пагоршыцца пасля гэтай амністыі і без таго складанае крмінагеннае становішча?

— Мяркую, што падстаў для занепакоенасці вынікамі маючай адбыцця амністыі няма. Паўтара года таму назад было аб'яўлена амністыя ў сувязі з 500-годдзем Перамогі. Тады крытэрыі вызваленыя былі

аналогічныя, і на свабоду выйшла каля 6 тысяч зняволеных.

Дык вось, з тых амнісцыраваных паўтара ўчынілі злачынствы адзін. Хоць, чаго граху таіць, у нашых турмах добра наладжана падрыхтоўка прафесійных злачынцаў. Але, як бачна, людзі, якім давалі іх няцяжкія злачынствы, у абсалютнай большасці становіцца нармальнымі грамадзянамі і не ўяўляюць небяспекі для грамадства.

Ну, а ў закарэаных злачынцаў шанцаў трапіць пад амністыю няма.

У прызначэнні, не падлягаюць амністыі асобы, якія ўчынілі цяжкія злачынствы. Напрыклад, рабаванні, бандыты, гвалтаўнікі, хабарнікі, асабліва небяспечныя раздзірачкі, а таксама тых, хто ўжо аднойчы вызваліўся ад пакарання падчас павышэння і амнісцыравання таксама асобы, якія не прайшлі поўны курс лячэння ад наркаманы, алкагалізму і венерычных захворванняў.

Такім чынам, як бачна, амністыі не трэба баяцца. Яны практыкуюцца ва ўсім свеце. Напрыклад, ва Украіне ў гэтым годзе амністыя аб'яўлялася нават двойчы. Нічога страшнага ў гэтым няма. Галоўнае, каб яны праводзіліся разумна, і тады «халоднае лета пяцідзят трыццага» не паўтोरэцца.

— У выпадку, калі Вар'яўшчынін Савет неадкладна прыме ў другім чытанні праект закона аб амністыі, які даў будзе прадаждзі працы вызваленых зняволеных?

— Звычайна каля 6 месяцаў. Стварэўшы спецыяльны камісіі, якія разглядаюць справу кожнага кандыдата на амнісцыраванне. Затым выносяцца адпаведныя пастановы, якія падпісвае пракурор.

— Ігар Аляксандравіч, і на закончэнне — традыцыйнае пытанне. Ваш прагноз: ці надоўга нармалізацыя сітуацыі ў месцах зняволення пасля гэтай амністыі і ці не прыдзецца ў хуткім часе аб'яўляць чарговае «адлушчэнне грахоў» беларускім «эзікам»?

— Як вядома, прагнозы — справа няўдзячная. Пры далейшым росце злачыннасці, сапраўды, месцы зняволення могуць і паста маючай адбыцця амністыі даволі хутка папоўніцца новымі асуджанымі.

мі. Зараз, напрыклад, штомесяц у месцы пазбаўлення волі накіроўваецца ў сярэднім 400—600 чалавек. Прычым накіроўвацца тэндэнцыя росту цяжкіх злачынстваў, ды яшчэ з прымяненнем агнястрэльнай зброі. У такім разе, адвадочна неабходна, каб дзяржава больш увагі скіравала на праблемы пенітэнцыярнай сістэмы.

Акрамя таго, патрэбна ўдасканаліць заканадаўства, якое ў сваю чаргу з'яўляецца часта асноўнай прычынай не вельмі эфектыўнай працы праваахоўных і судовых органаў.

Скажам, існуе праблема перапоўненасці следчых ізалятараў. Напрыклад, у СІЗО №2 Віцебска пры ліміце ў 1050 чалавек утрымліваецца 1586. Прычым у дачыненні да 97 арыштаных тэрміны ўтрымання пад варту былі падоўжаны больш як на 2 месяцы. Следчы проста вымушаны гэта рабіць, бо ў іх вельмі загружанасць справамі, часам самімі дробязьнямі. А калі б заканадаўства дазваляла накіроўваць дробязьня, накіталіт задавага на мінскіх крадзяжоў кураў, справы адразу ў суд, то следчы змоглі аператыўней разбіваць больш складаныя злачынствы.

Далей. У судах, напрыклад, Віцебскай абласці на сённяшні дзень больш як месца не разглядаюцца справы адносна 300 арыштаных. Хоць суды павінны прызначыць і пачаць працэс на працягу 24 дзён. Але, як вядома, у судовых органах сёння мноства разнастайных аб'ектывных спраў, вырашэньні якіх самай «трэцяй уладзе» без дапамогі дзяржавы не пад сілу.

І апошняе. Праблема абмену асуджанымі. Зараз у нас адбываюцца пакарэнне больш за тысячы ішчужэньных грамадзян, у асноўным з краін былога СССР. Разам з тым яшчэ ў мінулы год у рамках СНД хацелася падпісаць дагавор аб перадачы зняволеных на іх радзіму для адбыцця пакарання.

Словам, як бачна, падстаў для аптымістычнага прагнозу пакуль няма. І для таго, каб сітуацыя ў пенітэнцыярнай сістэме не вылілася трыгоф, неабходна тэрмінова вырашыць цэлы комплекс сацыяльных, заканадаўчых і эканамічных праблем на волі.

Мікола ДЗЯБЕЛА.

Сярод жывёлагадоўчых фермаў рэспублікі няпроста знайсці такую, дзе ў гэты перадаждзівы дні надой ад кожнай каровы дасгаў бы адзінаццаці літраў.

Менавіта такі высокі ўзровень трымаюць цяпер на малочнаварнай ферме, якую ўзначальвае Яніна Пяткоўская. Гэта ферма калгаса імя Мавкоўскага з'яўляецца лепшай у Валожынскім раёне. Яе калектыв падрыхтаваў добрую зоймоўку для кожнай каровы і цяляці, якіх на ферме амаль 900 галаў.

Загадчыца фермы Яніна Пяткоўская — на адным вы бачыце не разам з дзяржавай. А. Княжэвіч, В. Кушнер, М. Чарняўскі — прадстаўляла працоўны калектыв свайго калгаса на Усебеларускім народным сходзе.

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

Афіцыйна

ПАСТАНОВА КАБІНЕТА МІНІСТРАў РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

№ 684 АБ НЕКАТОРЫХ ПЫТАННЯХ ВЯДУЧАЙ ВЫШЭЙШАЙ НАВУЧАЛЬНАЙ УСТАНОВЫ

У мэтах выканання Указа Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 29 жніўня 1996 г. № 342 «Аб Беларускай дзяржаўнай навуковай абласці» Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь пастанавіў:

1. Устаноўчы, што статус вядучай вышэйшай навучнай установы прадстаўляецца Міністэрствам адукацыі і навукі па ўзагодненню з Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь пастанавіў:

наўнясць не менш як 10 працэнтаў дактароў навук ад агульнай колькасці прафесарска-выкладчыцкага саставу, ажыццяўленне падрыхтоўкі кадрав вышэйшай кваліфікацыі праз дактарантуру і аспірантуру не менш чым па 50 спецыяльнасцях;

наўнясць у структуры вышэйшай навучнай установы навукова-даследчых інстытутаў і іншых буйных навуковых падраздзяленняў;

наўнясць у бібліятэцы не менш як аднаго мільёна экзэмпляраў навуковай і вучэбнай літаратуры;

квантэнт навукаўцаў не менш як аднаго мільёна экзэмпляраў навуковай і вучэбнай літаратуры;

у асобных выпадках пры прадстаўленні вышэйшай навучнай установе статусу вядучай могуць прымяняцца іныя патрабаванні.

2. Вядучая вышэйшай навукаўная ўстанова фінансуецца за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту па індывідуальных намерах.

3. Вядучая вышэйшай навукаўная ўстанова:

каардынуе дзейнасць навукаўных устаноў па распрацоўцы вучэбных планаў і праграм, падрыхтоўцы падрыхтоўкі, вучэбных дапаможнікаў і іншай вучэбна-метадычнай літаратуры ў адпаведнасці з профілем падрыхтоўкі спецыялістаў;

распрацоўвае новыя метады і тэхналогіі падрыхтоўкі кадрав, што накіраваны на павышэнне якасці падрыхтоўкі спецыялістаў і забеспячэння эфектыўную інтэграцыю Рэспублікі Беларусь у сусветнае супольнасць;

выпрацоўвае рэкамендацыі па развіццю вышэйшай адукацыі і эфектыўнаму выкарыстанню навуковага патэнцыялу Рэспублікі ў сферы фундаментальных даследаванняў, павышэнню эфектыўнасці навуковых сувязей з вытворчасцю, навуковымі ўстановамі Акадэміі навук Беларусі, замежнымі партнёрамі;

ажыццяўляе іныя функцыі, што прадагледжваюцца Пракладным палажэннем аб вядучай вышэйшай навукаўнай установе і дадзеныя ўсім зацверджаным.

Прэм'ер-міністр Рэспублікі Беларусь М. ЧЫГІР.

29 кастрычніка 1996 г. г. Мінск.

Рэпарцёр атрымаў заданне...

... Прадаць на кірмах бычка

Трэба адразу сказаць, што заняўся гэтай справай не толькі з-за журналісцкай цікавасці. У аёсцы недалёка ад Пастаў жыве радзім, рухавая і яшчэ моцная бабуля. Яна адна трымае і карову, і пару персочку. Яна і папрасіла спардажваць бычка. Восень на дварэ, на пашу ўжо хутка не выгасіць, ды і падужуць бычок, бабульці ўтаймоўваць яго ўсё цяжэй.

Адрагу зразумеў, што аднаму з гэтай работай мне не справіцца, няма ні звычай, ні расушчак. Тады і ўспомніў пра знаёмца. Мікалай Сольба некалі служыў прапаршчыкам у адной з вайсковых часцей. А ў апошні час (кажа там пенсію ў былого вайсковца?) займаўся менавіта гэтай справай. Здадзіць па навакольных вёсках, скупілае жывёлу ў людзей жывой вагой, забірае яе, а потым прадае на кірмах. Да яго і звярнуўся.

І вось у адну з субот на старэнькім «Москвічы» Мікалай мя адправіў да майго радзі. Бычок і сапраўды быў ладны, такога вышэйшай наважы да бабулі ўжо праблем. Але Мікалай спавіўся з ім хутка і спрытна. Я выступіў толькі ў ролі памочніка. Апошнім натуральным падрабязнасцю, не жонкаму яны па густу, хопіць ад паравой цяжыцы ў наш час, мала хто адбывае. Вегетарыянства сярод беларусаў распаўсюджваецца нават ўжо масова. Адным словам, у суботу вечарам бычок ужо быў даставлены ў Паставы. Яго скуру злілі нарытоўчыку за 70 тысяч рублёў. І тут аказалася, што чаргу ў мясны павільён паставскага кірмашу трэба займаць менавіта ў суботу з вечара. Цялюю коў па чарзе дажурвалі ў гэтай жывой чарзе.

Пад раіну ля мясцова павільёна сабраўся ўжо ладны натоўп прадаўцоў і іх памочнікаў. У мясным павільёне каля 60 месцаў. І ўсе яны, як правіла, у час кірмашу заняты.

Пасля неабходных працэдур, такіх як кліявенне, аплету за месца і г. д., мы звярнуліся да галоўнага, бадай што, спецыяліста ў мясным павільёне, чалавека, які счытае тавары. Ніхто з прадаўцоў не бярэцца за гэту работу сам, ад таго, які пасечана мясца, залежыць яго таварны выгляд, а значыць і паспяховасць гандлю.

І вось нядаўна. Бабулін бычок ужо на прылуку, ператварыўся ў прыважыну рухавую кавалі мяса. Сам я прадаваць не ўваўся, зноў жа патрэба звычайна, усюмаша, змяно зацікавіць пакупніка. Прадае дачка Мікалая, якая стала добрай памочніцай бабці ў гэтай справе. Яе галаскоў дачка чуваць над мясным радзі. Але мя побач — памачыць, паднесці. Адначасова распісвае Мікалай пра яго новую прафесію.

«Ды таіх, як я, у нашым гарадку шмат, зрабавок хопі і невялікі, але паставянны, ды і пры мясе, у халадзілішчы заўсёды застаецца нейкі непрададзены кавалек. Усё пачынаецца з таго, што ездзім па вёсках, шукаем жывёлу. Людзі ахвотна кан-

тактуюць з намі, асабліва старыя, у каго ўжо няма сіл самім займацца забоем, продажам. А ў халгас даваць жывёлу — гэта сама меней паўгода чаканне аплету. Пры нашай інфляцыі вельмі мінлагае губляецца».

Між тым, прыгледзеся да гандлёвых радю. Пераважае на іх усё-такі свініна. Ды і бярэць яе ахвотней — адбываецца, напэўна, аб'ядненне людзей. Калі ўжо знаходзіцца грошы на кавалек мяса, то бярэцца тое, што тлушчэй, з чаго больш навару. Ды і купляюцца ў асноўным па кілаграму-два. Вось бабуля прасіць узвешчы кавалачка з рубчынкам. За-вешчыў яе крыху больш як кілаграм.

Бабуля нешта шчыта сама сабе, падлічвае. А потым прасіць: «А ў мяне гэта крыху адрэзаць, мяне гэтага за-многа». Завешчыў яе, калі яшчэ сёлкі тушы, што да спецыяліста на гэтай справе звяртаюцца бедна апарнуты жанчыны, прасяць дазволу падабраць тую кавалачка, што разлітася з-пад сякеры. Магчыма, гэта і сапраўды для сабак. Але нешта ў выглядзе гэтых жанчын падказвае, не забудзіць толькі для іх.

Прымянеце менш на прылуку і нашага бычка. Вызвада ідзе па 44 тысячы, задняя частка — па 42, і косці — па 25. За ўвесь кірмаш з'явіўся нарытоўчык пераважна павіткі. Павіткі першыя відальныя прыгожа на сечаныя кавалкі выражкі, мажым дадзёнка ў скураной куртцы кажа: «Мне ўсё гэтыя кавалкі, пакет знай-дзецца. Хуценька ўзвешчыў мясца і падлічыўшы на калькулятары, Мары-

на, Мікалаева дачка, назвала суму, якая ў многіх старых раўняеся месячнай пенсіі. Але дзяўчыка раўня-душна дастаў кашалек, адлічыў грошы.

Мы завяршылі гандаль паспяхо-ва. Увесь бабулін бычок раззашоўся па сталах гараджан. Ну а бабулі я заваяў паўтара мільёна рублёў. Для яе, пры мізэрнай пенсіі, гэта таксама грошы — будзе чым дапамагчы дзецям, што сядзяць без працы ў сталым Мінску.

— Ну а табе якіх барыш? — звяртаюся я да Мікалая, бо ён жа з дачкой прадаваў не толькі гэты бычка, былі яшчэ давае тушы.

— А вось ядзай падлічым. Купі-лі я жывёлу па вёсках жывой ва-гой. Цяляты цяпер ідуць па 10 тысяч за кілаграм. Напрыклад, бычок завешчыў 100 кілаграму. Плёху я вешчыў за яго мільён. 50 тысяч — дадзёнка з вельчачыніцы, 43 тысячы — за мяса на кірмах, 42 — за клямаванне мяса. Выходзіць яго з такога бычка чыстаў вай кілаграму 50. Спецыялісты за раскошу па 2 тысячы за кілаграм — 100 тысяч.

Такім чынам, абыходзіцца мне бычок ужо ў 1.235 тысяч, гэта не лічычы бензіну, што і спаліў шуканцы яго, везучы на кірмаш. Ну а вярнуць за гэта мяса, пры такіх осях, як мя прадваляў свініна, недаў ў сярэднім 30 тысяч за кілаграм. Паўтара мільёна на круг.

сць нейкі прыбытак. Бывае, што ён і большы: калі мяса на кірмах менш — цэны ідуць ўверх. А бывае,

што атрымліваецца «так не так». Ні-кагда прыбытку, толькі што свечу кірмаш вернеш. Кірмаш ён і свечу кірмаш.

— А чаму б табе не загрузіць не-калькі туш для прамым кодам на Мінск? Там на кірмах мяса дара-жэй.

— Спрабавалі некаторыя з нашых, не атрымліваецца. Там табе проста не дадуць прадаць гэта мя-са. Там кантраўтэў вельмі не любя-ць. А спосабы нашадзіць мавецца вельмі шмат. Ано, што дазваля-еца нам, правільна, дык гэта прывезці мяса на мінскі кірмаш і здаць яго там оптам. Па 25 тысяч за кілаграм, напрыклад, ідуць ця-лячы тушы. І некаторыя возяць. Прэ-дчу, прыбытак будзе толькі тады, калі везеш не сто, не дзвесце кілагра-маў, а значна больш.

А на наступны дзень, калі адда-ваў я бабуліны грошы, адбывалася ў нас адметная размова. Бабулячка, пералічыўшы грошы і загранушы іх у хушчкі, пры нешта задумалася не-надоўга. Потым сказала:

— А той чалавек, што з бычком дапамог, оўвей таксама парадкуе? — Так, са свінінай яму нават вы-гадней.

— Да Каліда я аднаго, можа, і па-трымаю, а свінку трэба рэзаць. Ды на кірмаш.

— Вы ж заўсёды двух сабе ў зліму пакалі.

— Хопіць і аднаго. Без грошай мае ў Мінску сядзець.

Алесь КАСЦЕНЬ.

РОЗГАЛАС

ПОМНИК ФРАНЦЫСКУ СКАРЫНЕ У ПРАЗЕ СТАЎ

ЯШЧЭ АДНЫМ СІМВАЛАМ СЛАВЯНСКАГА АДЗІНСТВА

Урачыстае адкрыццё помніка выдатнаму дзеячу беларускай культуры XVI стагоддзя, гуманісту і асветніку Франціску Скарыне адбылося 31 кастрычніка ў Празе. У гэты ж дзень была адкрыта мемарыяльная дошка ў яго гонар на будынку чэшскай Нацыянальнай бібліятэкі.

Як паведаміў БЕЛТА з прас-трукцы Кабінета Міністраў, у гэ-тай цырымоніі прыняла ўдзел урадавыя дэлегацыі нашай рэспублікі на чале з віцэ-прэм'ерам Уладзімірам Русакевічам. Разам з ім у Празе знаходзіліся міністр замежных спраў Уладзімір Сянько, міністр культуры Аляксандр Сасноўскі і старшыня Мінскага гарвыканкома Уладзімір Ярмо-шыч.

У адпаведнасці з праграмай візіту члены беларускай урада-

Наўздагон

ПРАФСАЮЗЫ: «МІНІМАЛКА» ПАВІННА ПАВЫШАЦЦА. АЛЕ НЕ РЭЗКА

Створана рабочая група па распрацоўцы праекта Генеральнага пагаднення паміж прафсаюзамі, аб'яднанымі най-малейшай і ўрадам на 1997 год.

Разшнне аб гэтым было пры-нята на пасяджэнні Нацыяналь-нага савета па працоўным і са-цыяльным пытаннім, якое адбы-лося ў апошні дзень кастрычні-ка. Праект павінен з'явіцца пры-кладна да 12—13 снежня, пасля чаго на працягу тыдня спецыяль-ная камісія з прадстаўнікоў за-цікаўленых бакоў павінна ўла-дзіць усе спрэчныя моманты. Ча-каецца, што канчатковы варыянт пагаднення будзе падпісаны на-пірададні Новага года.

Тым часам 31 кастрычніка На-цыянальны савет абмеркаваў выкананне Генеральнага пагад-нення за дзевяць месяцаў 1996 года. Як адзначыў у гутарцы з карэспандэнтам «Звязды» на-меснік старшын Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі Франц Віт-ко, падстаў для незадаволенасці стала крыху менш. Так, у апош-нія месяцы пачаўся рост аб'ёмаў вытворчасці, удалося хваць 6 ча-сова разлічкі на зарплату. Нарэшце, за кошт выплаты што-квартальных прэміяльных у па-меры 500 тыс. руб. павысіўся ўзровень даходаў работнікаў

«Даходы насельніцтва павін-ны расці, аднак найпершай за-дачай сёння становіцца ўсё ж трансфармацыя эканоміі, пера-ход яе ў эфектыўную сістэму. Калі гэтыя працэсы не будуць і-ці гэта павялічыць, мы не толькі па-высім нашы прадпрыемствы на ка-лені (не скажэ, што больш-шасць з іх разлічылася па зар

